

AS FERREÑAS

(En vivo e
en directo)

Texto de Paula
Carballeira

Ilustracións
de Nuria Díaz

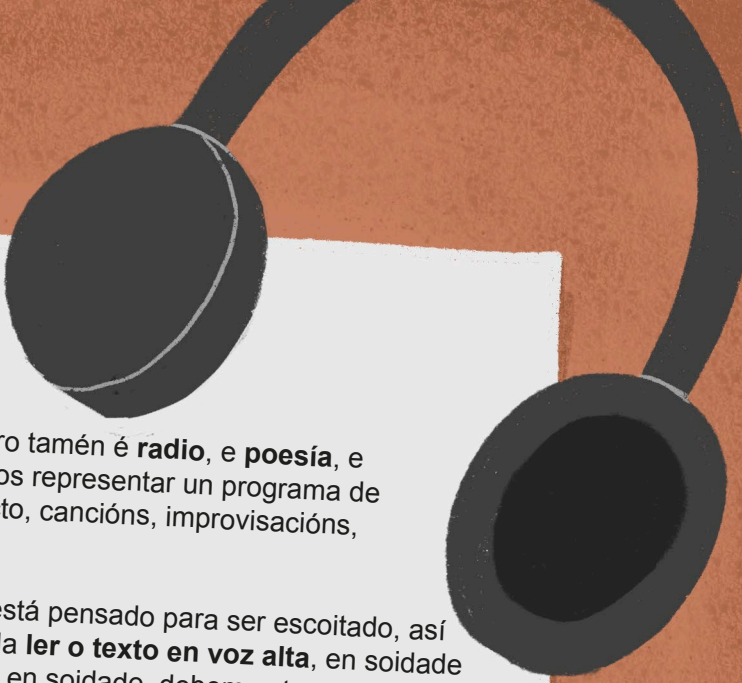
REAL
ACADEMIA
GALEGA

Deputación
DA CORUÑA

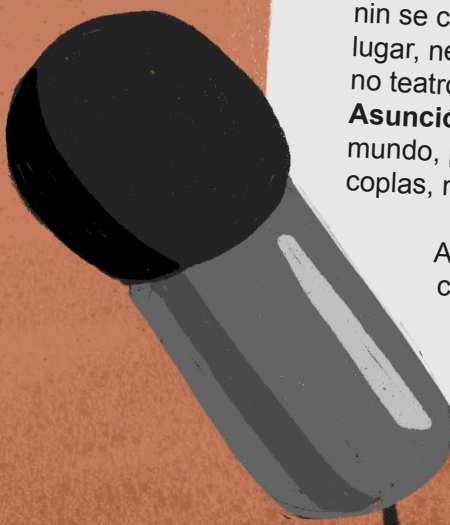
Primavera
das Letras
2025

Aviso da autora:

Este texto é **teatro**, pero tamén é **radio**, e **poesía**, e moitas outras cousas. Imos representar un programa de radio con música en directo, cancións, improvisacións, piques e aturuxos.

Un programa de radio está pensado para ser escoitado, así que esta autora recomenda **ler o texto en voz alta**, en soidade ou en compañía. Se se fai en soidade, debemos ter coidado, porque a xente asústase con facilidade cando ve alguén falando en alto cun público imaxinario. Se se fai en compañía, alén de ser máis divertido, cada personaxe ten a súa voz propia, e iso é moi importante, ter unha voz propia coa que dicir o que pensas, tamén cantando.

Un programa de radio en vivo e en directo quere dicir que hai persoas vivas que o están facendo diante dun público vivo. Non importan as idades de ninguén, nin de onde veñen nin onde van, nin se chove, trona, ventea ou vai sol. O importante é que nese lugar, nese momento, todo é posible, porque se volve teatro, e só no teatro podemos conversar con **Adolfina, Rosa, Eva, Prudencia, Asunción, Manuela e Teresa**, que xa non teñen os pés neste mundo, pero gardámolas na memoria, igual que elas gardaron as coplas, músicas e cantigas doutros tempos.

As palabras viaxan no vento, métese por calquera oco en calquera lugar, entran polas orellas e fannos imaxinar.

Comecemos.

An illustration of a woman with short, wavy orange hair, wearing a black jacket and blue pants, standing on a brown stage. She is holding a large white sign in front of her. The background consists of green curtains. A spotlight effect is visible on the stage floor.

ESCENA 1:
PRESÉNTANSE
AS FERREÑAS

**ESCENA 1:
PRESÉNTANSE AS FERREÑAS**

*Un escenario con seis micrófonos.
Entran AS FERREÑAS.
Cantan sobre unha base de música
tradicional con arranxos contemporáneos.*

AS FERREÑAS:

Hei voar coma as palabras,
hei voar coma as cantigas.
Non hai gaiolas que pechen
a voz das miñas amigas.

Libre son e libre serei,
ferreña sen pandeireta,
vento que salta valados,
porta que está sempre aberta.

Xa non ten, non ten,
xa non ten, non ten,
ferreñas non ten,
ferreñas non ten,
xa non ten ferreñas
e mais toca ben.

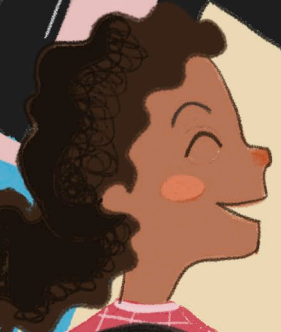
*Aplausos.
AS FERREÑAS saúdan.*

FERREÑA DE SEXTO:

Moitas grazas, querido público. Somos As Ferreñas! Cantamos o que nos cantaron, pero tamén o que inventamos. Eu son a Ferreña de Sexto, pero podedes chamarme Ferresés.

FERREÑA DE QUINTO:

Eu son a Ferreña de Quinto, pero podedes chamarme Ferrequín.

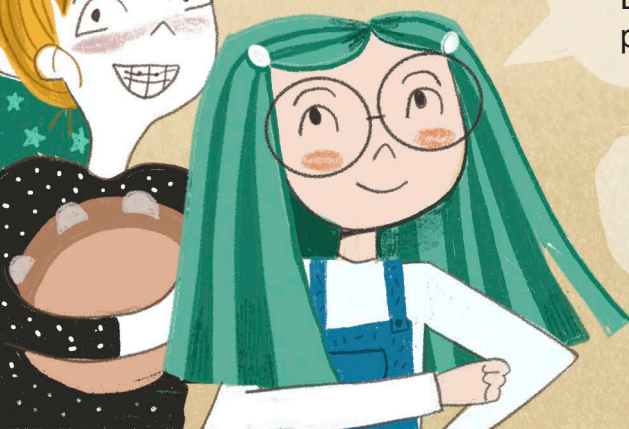
FERREÑA DE CUARTO:

Eu son a Ferreña de Cuarto, pero podedes chamarme Ferrecar.

FERREÑA DE TERCEIRO:

Eu son a Ferreña de Terceiro, pero podedes chamarme Ferreter.

FERREÑA DE SEGUNDO:

Eu son a Ferreña de Segundo, pero podedes chamarme Ferresegun.

FERREÑA DE PRIMEIRO:

Eu son a Ferreña de Primeiro, pero podedes chamarme Metálica.

FERREÑA DE SEXTO:

Xa estamos. O teu nome artístico é Ferreprín.

FERREÑA DE PRIMEIRO:

Non me gusta.

FERREÑA DE SEGUNDO:

Se ela pode chamarse Metálica, eu tamén quero cambiar.

FERREÑA DE SEXTO:

Non se cambia nada. Quen somos?

Silencio.

FERRESÉS:

As Ferreñas! Acabamos de presentarnos! Outra vez: Quen somos?

FERREÑAS:

As Ferreñas!

FERRESÉS:

E por que?

Silencio.

FERRESÉS:

Por que nos chamamos así?

Silencio.

FERREQUÍN:

(Timidamente) Porque somos duras coma o ferro?

FERRESÉS:

Tamén, pero non.

FERRECAR:

Porque somos pesadas coma o ferro?

FERRESÉS:

Tamén, pero non.

FERRETER:

Porque somos fortes coma o ferro?

FERRESÉS:

Tamén, pero non.

FERRESEGUN:

Porque somos de ferro?

FERRESÉS:

Non, non, non!

FERREPRÍN:

Eu quero chamarme Metálica.

FERRESÉS:

(Desesperada) Non podes chamarte Metálica, porque as ferreñas son as que están na pandeireta, as que soan cando baten entre elas. Chámanse así, ferreñas, e nós chamámonos As Ferreñas porque cantamos as cantigas que acompañan as pandeiretas.

FERREQUÍN:

Si, pero dámoslles un aire novo.

FERRECAR:

Somos ferreñas do século XXI.

FERRESÉS:

E que cantamos?

FERRETER:

Isto parece un exame.

FERRESÉS:

(Insiste) Que cantamos?

FERRESEGUN:

Canciós?

FERRESÉS:

Que canciós?

FERREPRÍN:

Canciós bonitas?

FERRESÉS:

Canciós que nos cantaron!
Canciós que escoitamos!
Canciós que levan cantándose moitos, moitos anos!

FERREQUÍN:

Tamén inventamos algunhas...

FERRESÉS:

E por que cantamos?

FERRECAR:

Estoume poñendo dos nervios con tanta pregunta.

FERRETER:

Cantamos porque si.

FERRESEGUN:

Porque nos peta.

FERREPRÍN:

Porque queremos.

FERRESÉS:

E para que non se esquezan as letras das cantigas, que non desapareza a poesía que levamos aquí dentro.

FERRECAR:

Iso! Que ben o dis!

FERRETER:

A miña nai di que na miña cabeza só hai aire.

FERREQUÍN:

Mellor, as cantigas viaxan polo vento.

FERREPRÍN:

Eu quero voar.

FERRESEGUN:

Ti vaste esnafrar.

FERRESÉS:

Imos co programa?

FERREÑAS:

Veña, vai!

AS FERREÑAS van colocando a escena coma un estudio de radio: mesas, cadeiras, micrófonos, auriculares, mesa de son...

REAL
ACADEMIA
GALEGA

Primavera
das Letras
2025

primaveradasletras.gal

Deputación
DA CORUÑA